

ಸೈಟ್ ಮತ್ತು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಭರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವಿಫಲ ಬಿಂದುಗಳನ್ನು ಹೈಲೈಟ್ ಮಾಡುವುದು.

ಪರಿವಿಡಿ

	1
1. ಹೆಚ್ಚಳ	2
ಅಸಲೀತನ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ2. ಕೊರತೆ	3
ರಕ್ಷಣಾ ಮತ್ತು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ3. overspending- ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಹಿಡಿದ ಖರೀದಿ ಬಲೆಗೆ	7
4. ಶೌಚಾಲಯಗಳು	8
5. ಚರಂಡಿ	10
6. ಮಾಲಿನ್ಯ ಜಲಮಾರ್ಗಗಳು	11
7. ಮಾನ್ಯೂನ್ ಮಳೆ - ಒಳಚರಂಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ನೀರಿನ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಸರೋವರಗಳು ಮತ್ತು ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ	12
8. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಚತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಲಂಚ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ	13
9. ಕಸ ಮತ್ತು ಶುಚಿತ್ವ	14
10. ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಮಾಲಿನ್ಯ	17
11. ಕಡಿಮೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕಾರಣ ಕಡಿಮೆ ಉತ್ಪಾದಕತೆ	18
12. ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು	20
13. ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ	22

1. ಅತಿಯಾದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ

ಅತಿಯಾದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಗಂಭೀರ ಅಪಾಯವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೇ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಲ್ಲ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ವಿಶ್ವದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಬ್ರೆಜಿಲ್, ಚೀನಾ ಮತ್ತು ಭಾರತ ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೇರಿಸುತ್ತವೆ.

ಭಾರತ ಈಗ 1.2 ಶತಕೋಟಿಗಳಷ್ಟು ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಭಾರತದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು 1.8 ಶತಕೋಟಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಕೆಯಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ, ಈ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಭಾರತ ತನ್ನ ಮಿತಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ. 57 ಶತಕೋಟ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳು ಭಾರತದ ಸಂಪತ್ತಿನ 70 ಪ್ರತಿಶತವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯು ಬಡತನ, ಉಚಿತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೆರವು ಕೊರತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಜೀವನಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಮತ್ತು ಆಟೋಮೇಷನ್ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕ್ಷಿಪ್ರಕರವಾಗಿವೆ. ಐಟಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಭವಿಸಿದ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಉದ್ಯೋಗದ ನಷ್ಟಗಳೊಂದಿಗೆ 69 ಪ್ರತಿಶತ ಉದ್ಯೋಗದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಆಟೋಮೇಷನ್ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿನಂತೆ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕವಾಗಿಲ್ಲದ ಉದ್ಯೋಗ ಕಡಿತ ಮತ್ತು ಬೆಲೆಗಳ ಕಾರಣ ಇ-ವಾಣಿಜ್ಯವು ಈವರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ.

ಮಿತಿಮೀರಿದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಕೆಲಸದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೆರವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಲ್ಲದ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ಕಳೆದ 69 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಭಾರತೀಯ ಸರ್ಕಾರವು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ.

ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಅಥವಾ ನಂತರ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯನಾಶ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ನಷ್ಟ, ಜೀವನ-ಬೆದರಿಕೆಯ ವಾಯು ಮತ್ತು ನೀರು ಮಾಲಿನ್ಯದ ಮಟ್ಟ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಶು ಮತ್ತು ಮಗು ಮರಣ ದರ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರು, ಕೊಳಚೆನೀರು ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಅಸಮರ್ಪಕ ಮಳೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕುಸಿತ, ಅನೇಕ ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿ ಜಾತಿಗಳ ಅಳಿವು ಅತಿಯಾದ ಬಡತನದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹಸಿವು ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಫಲಿತಾಂಶಗಳಾಗಿವೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಈಗಾಗಲೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಪರಿಸರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರತೀಯ ನಗರಗಳು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕಲುಷಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ತಾಜಾ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಇದು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ವಾಯುಗಾಮಿ ರೋಗಗಳು ಮತ್ತು ಚರ್ಮದ ಸೋಂಕುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಕೇವಲ ಭಾರತದ ಹೋರಾಟವಲ್ಲ, ಬ್ರೆಜಿಲ್ ಮತ್ತು ಚೀನಾ ಸಹ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಜಾಗತಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಮಯ. ಜನನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಜನ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧನಗಳ ಪ್ರವೇಶದಂತಹ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅರಿವು ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬಹುದು. ಉತ್ತಮ ನಾಳೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋಣ.

2. ಮತ್ತು ನಾವೀನ್ಯತೆಯ

ಮೂಲತೆಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ನಾವೀನ್ಯತೆಯ ಕೊರತೆ: 'ಜುಗದ್' ಭಾರತದ ನಿರಂತರ ಅಭ್ಯಾಸ ದೇಶವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಹೊಸತನ್ನು ನಾವೀನ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಬದಲಿಗೆ ಬದಲಿ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ನಾವು ನಮ್ಮ 'ಜುಗದ್' ಗಾಗಿ ಏಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

ಗ್ಲೋಬಲ್ ಇನ್ನೋವೇಷನ್ ಸೂಚ್ಯಂಕದ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಮೂಲವಸ್ತು ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಇರುವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ, ಪೂರ್ಣಾವಧಿಯ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಭಾರತ ಕೊನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಹೊಸ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಲು ಬಂದಾಗ, 2005 ರಿಂದ 2014 ರವರೆಗೂ ಆರ್ & ಡಿ ನಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಕೇವಲ 0.82% ನಷ್ಟು ಖರ್ಚು

ಮಾಡಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳು ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ನಾವೀನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತವಿರುವ ಶಾಲೆಗಳು ಇ-ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಪ್ಪುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇನ್ನೂ ಬಹುಪಾಲು ಬೋಧಿಸುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ.

ಖಚಿತವಾಗಿ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದವರೆಗೆ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಇದು ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ' ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಭಾರತವು ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಗಂಭೀರ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಉನ್ನತ ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಭಾರತೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ (ಆರ್ & ಡಿ) ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ದರಗಳು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿದ್ದರೂ ನಾವೀನ್ಯತೆ ಹೂಡಲು ನೀತಿ ಅಥವಾ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ.

"ಆದಾಯದ ತಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಜಿಡಿಪಿಯ ಪಾಲು ಎಂದು ಆರ್ & ಡಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಹೂಡಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ವಿಲಿಯಮ್ ಮಲೋನಿ ಹೇಳಿದರು. ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು.

ಭಾರತೀಯ ಐಟಿ ಉದ್ಯಮಿ ಮತ್ತು ಇನ್ಫೋಸಿಸ್ ಸಹ-ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ ಕಳೆದ 60 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಭಾರತವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀಡಿದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಐಟಿ ಉದ್ಯಮದ ಡೊಯಿನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮಿಗಳಿಂದ ಬರುವ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಅವಲೋಕನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾರಾಯಣ ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ. ಡೇಟಾವು ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ನಾವೀನ್ಯತೆ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಕಳಪೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಚಾಲನಾ ನಾವೀನ್ಯತೆಗಾಗಿ ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಒಂದಾಗಿದೆ.

ಏಷ್ಯಾದ ಮೂರನೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಆರ್ಥಿಕತೆಯು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 56 ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 54 ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ದೇಶೀಯ ನೀತಿಗಳು ಜಾಗತಿಕ ನಾವೀನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಇನ್ನೋವೇಶನ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ (ಐಟಿಐಎಫ್), ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ನೀತಿಯ ಥಿಂಕ್ ಟ್ಯಾಂಕ್ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ (ಪಿಡಿಎಫ್) ವಿಶ್ವದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ 90% ನಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಐಟಿಐಎಫ್ ಅಂತಹ ವರದಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಇದು.

"ಥೈಲ್ಯಾಂಡ್, ಚೀನಾ, ಇಂಡಿಯಾ, ಅರ್ಜೆಂಟೈನಾ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ನಾವೀನ್ಯತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು. ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ದುರ್ಬಲ ಪರಿಸರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಾಗ ಈ ದೇಶಗಳು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತವೆ "ಎಂದು ವರದಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಇದು ದೇಶೀಯ ನಾವೀನ್ಯತೆಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ 14 ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿತು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ (R & D) ಮತ್ತು ಮಾನವ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲ ತೆರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಹೂಡಿಕೆಯಂತಹ ಜಾಗತಿಕ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಜಾಗತಿಕ ನಾವೀನ್ಯತೆಯ ಮೇಲೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ 13 ಇತರ ಅಂಶಗಳಾದ ಬಲವಂತದ ಸ್ಥಳೀಕರಣ ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ರಕ್ಷಣೆ ಕೂಡಾ ಇದು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿದೆ.

1. ತೆರಿಗೆಗಳು

ಭಾರತದ ಉದಾರವಾದ ಆರ್ ಮತ್ತು ಡಿ-ಸಂಬಂಧಿತ ತೆರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದ ದೇಶಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಹೇಗಾದರೂ, ಇದು ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ, ಸಹಕಾರಿ ಆರ್ & ಡಿ ತೆರಿಗೆ ಸಾಲಗಳು (ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ), ಮತ್ತು ನಾವೀನ್ಯತೆಯನ್ನು ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಂತಹ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ನಾವೀನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ.

2. ಮಾನವ ಬಂಡವಾಳ

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಭಾರತವು ಕನಿಷ್ಠ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತವು ನಾವೀನ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಏಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ. ಭಾರತೀಯ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ 1,248 ಡಾಲರ್ (ರೂ .84,978) ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತದೆ, ವಿಯೆಟ್ನಾಂ, ಇಂಡೋನೇಷ್ಯಾ, ಅಥವಾ ಪೆರುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅಗ್ರ ಶ್ರೇಯಾಂಕದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳೊಂದಿಗೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಭಾರತ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. 25 ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಅರ್ಜೆಂಟೈನಾ, ಬ್ರೆಜಿಲ್, ಪೋಲಂಡ್ ಮತ್ತು ಕೀನ್ಯಾ ದೇಶಗಳ ಪೈಕಿ ಭಾರತವು ಅಗ್ರಗಣ್ಯ 800 ವಿಶ್ವದರ್ಜೆಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ 17 ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ವರದಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಇನ್ನೂ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರ ಸಂಖ್ಯೆಯು 100,000 ಜನರಿಗೆ 15 ರಷ್ಟಿದೆ, ಈ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನು ಕೆಳ ಐದನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದೆ. 1,000 ಸೈನಿಕರಿಗೆ ತರುವಾಯದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಡುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ದಾಖಲೆ - ಒಟ್ಟು ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರತವು ಕೆಳಕಂಡ ಆರು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಭಾರತವು ಅದರ ದೊಡ್ಡ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಲಾಭಾಂಶದೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಗಾಜಿನ ಸೀಲಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆ? ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಡೆತಡೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವೀನ್ಯತೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತವೆ?

ಇಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ನೀಡಿರುವ ಐದು ಪ್ರಮುಖ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹೋಲಿಕೆಗಳೆಂದರೆ ನಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು:

ಎ. ಸಂಬಳ ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯವಹಾರ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಶೀಲತೆ

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸಂದೇಹವಾದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ಜೀವನಾಧಾರ ಕೃಷಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಸವಾಲು, ಕಡಿಮೆ ಔಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಸೀಮಿತ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದು ಸರಕು ವಹಿವಾಟು, ದುರಸ್ತಿ ಅಂಗಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರವು 'ವ್ಯಾಪಾರ' ಎಂಬ ಹಸಿವುಳ್ಳ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು - ಕಡಿಮೆ ಹೂಡಿಕೆ, ವೇಗವಾಗಿ ನಗದು ಹರಿವು, ಯಾವುದೇ ನಾವೀನ್ಯತೆ ಅಪಾಯ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅವಲಂಬನೆ. ಪ್ರವರ್ತಕನ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಗದು ಹರಿವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ 'ಸಂಬಳ-ಬದಲಿ ವ್ಯವಹಾರ' ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. ವ್ಯವಹಾರದ ಲಾಭದ ಮೊದಲ ಎರಡು ದಶಲಕ್ಷಗಳು ಮನೆ ಅಥವಾ ಕಾರು ಖರೀದಿಸಲು ಹೋದರು. ನಂತರದ ದಶಲಕ್ಷಗಳು ಎರಡನೆಯ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕಾರಿಗೆ ಹೋದವು.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ನವೀನ ಉದ್ಯಮಗಳು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಆದಾಯಗಳ ಮರು ಹೂಡಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ತೊಡಕಿನ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಸವಾಲುಗಳು ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಶೀಲ ಚೈತನ್ಯದ ಬದಲಾಗಿ 'ಚಾಯ್ ಪಾನಿ' (ರುಷುವತ್ತುಗಳಿಂದ) ಪಾಕೆಟ್ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು. ವ್ಯಾಪಾರದ ವೇತನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ-ರೀತಿಯ ನಗದು ಹರಿವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದರು. ನಿಜವಾದ ಉದ್ಯಮಶೀಲತೆ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು. ಇಂದು ನಾವು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಮೌಲ್ಯ ಸರಪಳಿ, ಬಿಪಿಟ ಮತ್ತು ಸಾಫ್ಟ್ವೇರ್ ಸೇವೆಗಳ ಕೆಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೇವೆ.

ಬಿ. ಬಾರ್ಗೇನ್ ಹಂಟರ್ಸ್ ವರ್ನಿಸ್ ಪ್ರೀಮಿಯಂ ಪೇಯ್ಸ್ಕೂಲ್ಯದ

'ಕಡಿಮೆ' ಭಾರತೀಯ ಗ್ರಾಹಕರ ವರ್ತನೆಯು 'ನೈಜ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು' ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚು-ಸಂಭಾವ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ತಲಾ ಆದಾಯದಲ್ಲಿದೆ. ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯ ವರಮಾನಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಅಥವಾ ಬೇಡಿಕೆ-ಪೂರೈಕೆ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನಾವೀನ್ಯತೆಗೆ ಒಂದು ತಳಹದಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊವೇಶನ್ ದೀರ್ಘ-ಅವಧಿಯ ಹೂಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೋರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಲು ಇದು ಪ್ರೀಮಿಯಂ ಅನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಮತ್ತು ಪಾವತಿಸುವ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯು ಆ ಅಪ್ಪೇಡ್ ಇಂಟೆಲ್ ಚಿಪ್ ಅಥವಾ ಐಫೋನ್ ಪಾವತಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮೂರ್ನ ನಿಯಮವು ನಿಜವಾಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳು 'ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು' ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಲು ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೂಡ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯಮಶೀಲತೆ ಪಿರಮಿಡ್ಡ್ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ನಿಗಮಗಳು, ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ದುರ್ಬಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು MSME ಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೊಡ್ಡ

ಕಂಪೆನಿಗಳು ಇದೇ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿವೆ - ಚೌಕಾಶಿ ಬೇಟೆಗಾರರು - ಮತ್ತು ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಪೂರೈಕೆದಾರರನ್ನು ಸಹಕಾರಿ ಉತ್ಪನ್ನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂಚುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಂಡಿದ. ಸುಧಾರಿತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸೌಮ್ಯೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ನಾವೀನ್ಯತೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ಬಹುತೇಕ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ವಾಹನ ಸರಬರಾಜು ಸರಪಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಕೂಡ ನಿಜ.

ಸಿ. ಸುರಕ್ಷಿತ ಆಟಗಾರರು ಮತ್ತು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಪಡೆಯುವವರು

ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆ, ಕಳಪೆ ವಿಮೆ ನುಗ್ಗುವಿಕೆ, ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯನ್ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾದ ಮೂಲಭೂತ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬದ ಯುದ್ಧವು ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲದೆ ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿದೆ. ಇನ್ನೋವೇಶನ್ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಬೇಡಿಕೆ. ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯಗಳ ಈ ಯುದ್ಧವು ಉಹಿಸಬಹುದಾದ ಪಥಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಪರಿಚಿತರಿಂದ ವಿಚಲನವನ್ನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಚ್ಚು ಮುರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಯಾರು (ಮತ್ತು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ) "ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ" ಹಿಂದೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಟ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅವರು "ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ" ಎಂಬ ಅನೇಕ ಆವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು 'ಸುರಕ್ಷಿತ ಫ್ಲೇಯಿಂಗ್' ಸಮಾಜವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದೇವೆ - ನಿಯಮಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾರ್ಗಗಳು, ದಿನನಿತ್ಯದ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಮತ್ತು ದಿನನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳು. ಅಪಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು ನಿಷೇಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ! ಇದು ಇನ್ನೂ, ವ್ಯವಹಾರ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ಡಿ. ಮನಿ ಸಾಲದಾತರು ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಅನುಭವಿಗಳು

ಔಪಚಾರಿಕ ಹಣಕಾಸಿನ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಎಂಐ ಸಾಲ ಮಾದರಿಗಳು ವಿಂಟೇಜ್, ಲಾಭ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಮೇಲಾಧಾರ ಭದ್ರತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಬಲವಾದ ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ನಾವೀನ್ಯತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೋಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಸದ್ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ (ಐಪಿ) ನಂತಹ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಅಥವಾ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣಕಾಸುದಾರರು ವೈವಿಧ್ಯೀಕರಣದ ಮೇಲೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ಮತ್ತು 'ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ' ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಚಿಕ್ಕ ಉದ್ಯಮವು ಗ್ರೀನ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಾಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣಕಾಸಿನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಸಮಾನಾಂತರ ಹಣಕಾಸು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಹಣದ ಸಾಲದಾತರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಹಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿ "ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಹಣವನ್ನು ತೋರಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೊದಲು ಪ್ರಧಾನ ಹಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಏಂಜಲ್ ಹೂಡಿಕೆದಾರರು ಮತ್ತು ವಿ.ಸಿ.ಗಳ ಆಗಮನದಿಂದ, ರಾಜಧಾನಿಯ ಪ್ರವೇಶವು ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿತು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಸ ಯುಗ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಐಟಿ-ಸಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ. ಸಣ್ಣ ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ, ಇಂದಿಗೂ ಸಹ.

ಇ. ಹಿಪೋಕ್ರಿ ವರ್ನಿಸ್ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ

ಇಂಡಿಯನ್ ಪೆನಾಲ್ ಕೋಡ್ 377 ನೇ ವಿಭಾಗದ ಅವರ ಇತ್ತೀಚಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಸದ ಶಶಿ ತರೂರ್ ಅವರ ತಂದೆ ಭಾರತವನ್ನು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಬೂಟಾಟಿಕೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕಾಸ್ಪಿಕ್ ಆದರೆ ಕಹಿ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಳಪೆ ನಾವೀನ್ಯತೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಸ್ವದೇಶಿ (ಸ್ವದೇಶಿ) ಅನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತ ವಿಧಿ (ವಿದೇಶಿ) ಕಂಪನಿಗಳ ನಿರ್ಗಮನವನ್ನು ನಾವು ಖಾತರಿಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಆಮದು ಮಾಡಿದ

ಗ್ಯಾಜೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆಮದು ಮಾಡಿದ ಸೌಂದರ್ಯವರ್ಧಕಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೇಕಾಗಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಎಷ್ಟಿಐಯನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದರು.

ವಾಟರ್‌ನು ಚರ್ಚೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಿಂಗಪುರವನ್ನು ಶುಚಿತ್ವಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿವೆ ಆದರೆ ನಾವು ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕಸ, ರಸ್ತೆಬದಿಯ ಅಥವಾ ರಸ್ತೆ ಮಧ್ಯಮವನ್ನು ಎಸೆಯಲು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತೇವೆ. ಭಾರತೀಯ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ತನಕ, ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗ್ರೀನ್ ಸರಿದರು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಉತ್ತಮ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟಿವ್ ಜನ್ಮಿಸಿದ ಹಕ್ಕುಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಹೊರಗೆ ವಿರುದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು ಆದರೆ ತೆರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳ 'ವೈದ್ಯರು' ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹೊರೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ! ನಂತರ 'ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ' ವ್ಯವಹಾರಗಳ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅಸಮರ್ಥವಾದ ಕಾನೂನುಗಳು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದರು.

ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅದು ಆಗಿರುವಾಗ, MSME ಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಆಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಇದೆ. ಅವರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಏಕೈಕ ಸಮಯವೆಂದರೆ ಲೆವಿ ಅಥವಾ ಆಮದುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅವಿವೇಕದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಿರಳವಾಗಿ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಘಗಳು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ಸ್ವಯಂ-ನಿಯಂತ್ರಣವು ಅಷ್ಟೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸೌಂದರ್ಯವು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ MSMEs ಭ್ರಷ್ಟ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಣಯದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಗೆ ಗುಹೆ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಲಿಂಗ್ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ! ಬೂಟಾಟಿಕೆ ಸೌಂದರ್ಯವು ಅರ್ಥ ಸತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವ ಒಂದು ಅನುಕೂಲಕರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಮೂಲಕ ನವೀನತೆಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿತು

3. ರಕ್ಷಣಾ ಮತ್ತು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು - ಯುಎಸ್, ಯುರೋಪ್, ರಶಿಯಾದಲ್ಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಖರೀದಿಸಲು ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆ

ಫೆಬ್ರವರಿ 2018 ರಲ್ಲಿ, ಭಾರತವು ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲು ದಾಟಿತು. ತನ್ನ ವಾರ್ಷಿಕ ಬಜೆಟ್ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಪ್ರಕಾರ 62 ಶತಕೋಟಿ \$ ನಷ್ಟು ಮೊತ್ತದ ರಕ್ಷಣಾ ಖರ್ಚು ಅದರ ಮಾಜಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಯಜಮಾನ ಬ್ರಿಟನ್ನಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಿದೆ. ಅಮೆರಿಕ, ಚೀನಾ, ಸೌದಿ ಅರೇಬಿಯಾ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಯೋಧರ ಮೇಲೆ ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ದಶಕದ ಕಾಲ ಭಾರತವು ವಿಶ್ವದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಆಮದುದಾರ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ಸಕ್ರಿಯ ಮಾನವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಹಡಗುಗಳ ಮತ್ತು ವಿಮಾನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಅದರ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳು ವಿಶ್ವದ ಅಗ್ರ ಐದನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿವೆ.

ಕೆಲವು ದೌರ್ಬಲ್ಯವು ಭಾರತದ ಪಡೆಗಳ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಹಲವಾರು ತಜ್ಞ ವರದಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಭಾರತದ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರಗೊಳಿಸಲು ಕರೆ ನೀಡುವ ಆಂತರಿಕ ಮಿಲಿಟರಿ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಿತಿ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು, ಅದರ ಸೈನ್ಯ, ನೌಕಾಪಡೆ ಮತ್ತು ವಾಯುಪಡೆಗಳು ಕಠಿಣವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಚೀನಾ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣಾ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಐದು ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿತು ಆದರೆ, ಭಾರತವು 17 ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಏಕ-ಸೇವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ, ರಕ್ಷಣಾ ಮತ್ತು ಸಚಿವಾಲಯಗಳು ಅಂತಹ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವ ರಕ್ಷಣಾ ಸಚಿವಾಲಯವು ತಾಂತ್ರಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ನೇಮಕಾತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮಾಜಿ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲ, ಸಮವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆ.

ಭಾರತದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸೇನಾ ಬಿಲಿಯನ್ಗಟ್ಟಲೆ ಡಾಲರ್ ಕಳೆಯುತ್ತದೆ ಆದರೆ, ಹಣ ಶೌಚಾಲಯಗಳು, ಒಳಚರಂಡಿ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಜ್ಯಜಲ ಸಂಸ್ಕರಣ ಘಟಕಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ, ನೀರಿನ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ, ರಸ್ತೆಗಳು, ಅತಿಯಾದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ

ಸ್ಯಾಡೆಸ್ಡ್ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಪ್ರತಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ತಯಾರಿಕಾ ಆ ಪ್ರಪಂಚದ ದೇಶವು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಭಾರತವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಲಾಭ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯುಎಸ್, ರಷ್ಯಾ, ಬ್ರಿಟನ್ ಮತ್ತಿತರರು "ಯುದ್ಧವು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂಬ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಯುರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳು.

4. ಶೌಚಾಲಯಗಳು

ಈ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ಚಲನಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಶೌಚಾಲಯ. ಇದು ಸುಮಾರು ವಿಚ್ಛೇದನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ತಂದೆ ತನ್ನ ವಯಸ್ಕ ಮಗನನ್ನು ಬಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಣಯ ಬಗ್ಗೆ.

"ಶೌಚಾಲಯ, ಒಂದು ಲವ್ ಸ್ಟೋರಿ," ಎಂಬ ಚಲನಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೇವಲ ಕಮಾಡ್ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಳಜಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶೌಚಾಲಯಗಳು ಭಾರತದ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಿಡುಗು: ಇವೆ, [ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು](#) ದೇಶದ 1.3 ಶತಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಶೌಚ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಿ ನರೇಂದ್ರ ಮೋದಿ, ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಭಾರತೀಯರು ಈಗಲೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗಿರುವ 100 ದಶಲಕ್ಷ ಹೊಸ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಶಪಥ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ದೇಶದಾದ್ಯಂತದ ಹೊಸ ಲೋಟರುಗಳು ಏರುತ್ತಿವೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವುಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿಲ್ಲ, ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ರಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಯಾರೂ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಾರಬಲ್ಲವು ಮತ್ತು ಸ್ವಿಂಕಿ.

ಹತ್ತಿರದ ಟಾಯ್ಲೆಟ್ ಹೇಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಜನರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಒಂದು ಹೊಸ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಸಹ ಇದೆ.

"ಪ್ರಕೃತಿ ಕರೆ ಮಾಡಿದಾಗ," ನಿಮ್ಮ ಫಲಕವನ್ನು ಬಳಸಿ, "ಹಲಗೆಗಳು ಓದುತ್ತವೆ!" ಇದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ, ಜನರು ಸೆಲ್ ಫೋನ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಟಾಯ್ಲೆಟ್ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ.

ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಕೊರತೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಚಲನಚಿತ್ರವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸುರಕ್ಷತೆ, ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಘನತೆಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಯುನಿಸೆಫ್ ಪ್ರಕಾರ, ಸುಮಾರು 564 ಮಿಲಿಯನ್ ಭಾರತೀಯರು, ಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ತೆರೆದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಕೊಳಗಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಹೆದ್ದಾರಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಡಲತೀರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೊರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿರುವಾಗ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮುಂಜಾನೆ ಮೊದಲು ಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. "ಇದು ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ," ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ವಕೀಲ ಜಗ್ಮತಿ ಸಂಗ್ರಾನ್ ಹೇಳಿದರು. "ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭೂಮಿರಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರು, ಹೊರಗೆ ಬಾತ್ರೂಮ್ ಹೋಗುವಾಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ."

ಭಾರತದ ಸುಮಾರು 1.2 ಶತಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶೌಚಾಲಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಭಾರತ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವರದಿ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಎರಡರಷ್ಟು ಶೌಚಾಲಯಗಳಿಲ್ಲ. ಓಪನ್ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಹಠಾತ್ತನೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಹಸ್ರಮಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಅಡಚಣೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಮೂಲಭೂತ ನಿರ್ಮಲೀಕರಣಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಶೌಚಾಲಯಗಳ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ತೆರೆದ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಆದ್ಯತೆಯು ಸಮಾಜದ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಸುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದು, ಕಡಿಮೆ ಜಾತಿ ಮಾನವನ ತೋಟಗಾರರು ಮತ್ತು ಸ್ವೀಪರ್ಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ನಿರಂತರ ಅವಮಾನವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದ ಅರ್ಧ ಶತಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಭಾರತೀಯರು ತೆರೆದ ಮತ್ತು ಕಸವನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಿವಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೌದು, ರಾಜ್ಯವು ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಜನರು ಕೂಡ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಗುರ್ಗಾವ್ ಮೇಲ್ಭಾಗದ ಉಪನಗರದಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತ, ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ಮೊಬೈಲ್, ಶ್ರೀಮಂತ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ತಮ್ಮ ಸಾಕು ಸೇವಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಕಳವಳಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಕಾಂಡಮಿನಿಯಮ್ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದ್ದಷ್ಟು ತನಕ, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಎಲ್ಲಾ ದುಷ್ಕರ ಮೂಲದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಂಬುವ ಅದೇ ಜನರು.

ಪ್ರವಾಸಿಗರು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವಾಗ ಶೌಚಾಲಯಗಳ ಕೊರತೆ ಕೂಡಾ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಶೌಚಾಲಯಗಳು ಅಥವಾ ಶೌಚಾಲಯಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಋಣಾತ್ಮಕ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತವೆ.

ನಾವು ಹೇಗೆ ಶೌಚಾಲಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು, ಶೌಚಾಲಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಮತ್ತು ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲು. ನಾವು ಶೌಚಾಲಯ ಮತ್ತು ಚರಂಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗೆ ಟಾಯ್ಲೆಟ್ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಯಾವುದೇ ನಗರ, ಪಟ್ಟಣ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಶೌಚಾಲಯವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಒಂದು ದುಃಸ್ವಪ್ನವಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಗಾಳಿಗುಳ್ಳೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರು ಮರಳಿ ಬರುವವರೆಗೂ ಹೋಟೆಲ್.

*** ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಾಗ, ಶುಚಿತ್ವ, ಆರೋಗ್ಯಕರ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಶೌಚಾಲಯ ಮತ್ತು ಬಾತ್ರೂಮ್‌ಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಸ್ನಾನದ ನಂತರ ಶುಷ್ಕತೆಯಿಲ್ಲ (ವಸ್ತ್ರಾ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಪ್ರಕಾರ).

5. ಚರಂಡಿ

ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚರಂಡಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಬಗ್ಗೆ "ನಗರ ಶಿಟ್", ಡೌನ್ ಟು ಅರ್ಥ್ ನಿಯತಕಾಲಿಕದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕವರ್ ಸ್ಪೋರಿ ಪ್ರಕಾರ, ದಿನಕ್ಕೆ 1.7 ದಶಲಕ್ಷ ಟನ್ಗಳಷ್ಟು ಫೇಕಲ್ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ದೆಹಲಿ ಮೂಲದ ಲಾಭೋದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದ ಕೇಂದ್ರ (ಸಿಇಎಸ್) ನಡೆಸಿದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಸುದ್ದಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಸುರಕ್ಷಿತ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಗೆ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ನಗರಗಳಿಗೆ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿ. ಅಧಿಕೃತ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳು ಶೇಕಡ 78 ರಷ್ಟು ಚರಂಡಿಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸದ ಉಳಿದಿದೆ ಮತ್ತು ನದಿಗಳು, ಅಂತರ್ಜಲ ಅಥವಾ ಸರೋವರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

"ಅರ್ಥದಷ್ಟು ಮನೆಗಳು ದೂರವಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಆದರೆ ಶೌಚಾಲಯಗಳು ಇಲ್ಲ" ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಸರ್ಕಾರದ ಶ್ರಮಶೀಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು 48% ರಷ್ಟು ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಲಾಭರಹಿತವಾದಂತಹ ಸುದ್ದಿ ಸುದ್ದಿಗಳು, ಸಾಕಷ್ಟು ಶೌಚಾಲಯಗಳು ಭಾರತದ ನೈರ್ಮಲ್ಯವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ, ಶೌಚಾಲಯಗಳು ದ್ರಾವಣದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರೂ, ಭಾರತದ ಚರಂಡಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಎನ್ನುವುದು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ, ಚರಂಡಿನ 93 ಪ್ರತಿಶತವು ಕೊಳಗಳು, ಸರೋವರಗಳು, ಮತ್ತು ನದಿಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

1). ಸಂಸ್ಕರಿಸದ ಒಳಚರಂಡಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ನೀರಿನ ಮೂಲಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಮಾಲಿನ್ಯಕಾರಕವಾಗಿದೆ, ಇದು ಅತಿಸಾರ ಸೇರಿದಂತೆ ಆತಿಥೇಯ ರೋಗಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ (ಇದು ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ 350,000 ಭಾರತೀಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತದೆ). ಕೃಷಿ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಅವನತಿ. ನಗರ ಬಡವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಳಕು ಮತ್ತು ಜಲಸಸ್ಯಗಳು ತಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಕೊಳಕು ಮತ್ತು ಕಾಲುವೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭಾರತದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ, ಭೂಗತ ಪೈಪ್‌ಗಳು, ಪಂಪ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳು, ಮತ್ತು ಟ್ರೀಟ್ಮೆಂಟ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ಗಳು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ದುಬಾರಿಯಾಗಿದೆ, ನಿರಂತರ ಶಕ್ತಿ, ನುರಿತ ನಿರ್ವಾಹಕರು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವಾದ ನಿರ್ವಹಣೆ ಅಗತ್ಯ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಭಾರತದ ಕೇಂದ್ರ ಮಾಲಿನ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಂಡಳಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

3). ಹೆಚ್ಚು ಏನು, ಭಾರತದ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಕಾರ್ಯಾಗಾರದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರು, ಮಾನವ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ಯಲು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ನೀರಿನ ಬಳಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ನೀರಿನ ಉತ್ತಮ ಉಪಯೋಗವಲ್ಲ, ಪ್ರಸಕ್ತ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ಎಕ್ಸ್‌ರೇವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ನೀರನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಹಾರವು, ಆಧುನಿಕ ಸೆಪ್ಟಿಕ್ ಟ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಆನ್-ಸೈಟ್ ಫೀಕಲ್ ಕೆಸರು ನಿರ್ವಹಣೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಎಕ್ಸ್‌ರೇವು ನೀರನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪೈಪ್ ಒಳಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಒಳಚರಂಡಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ದೂರ ಸಾಗಿಸುತ್ತವೆ. ಅವರು ನದಿಗಳು ಮತ್ತು ಸರೋವರಗಳಿಗೆ ವಿಷಯುಕ್ತ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಮಾಲಿನ್ಯಕಾರಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಸೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

6. ಜಲಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿನ ಮಾಲಿನ್ಯ

ಭಾರತದ ಬೃಹತ್ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಅದರ ನದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ನೀರಿನ ಮಾಲಿನ್ಯವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಪರಿಸರೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕರಿಸದ ಒಳಚರಂಡಿ ಆಗಿದೆ. ಮಾಲಿನ್ಯದ ಇತರ ಮೂಲಗಳು ಕೃಷಿ ಹರಿವು ಮತ್ತು ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಭಾರತದ ಹಲವು ನದಿಗಳು, ಸರೋವರಗಳು ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಮೈ ನೀರು ಕಲುಷಿತವಾಗಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಕೊಳಚೆನೀರಿನ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಘಟಕಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯದವರೆಗೆ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಸಮರ್ಪಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಅಥವಾ ಕಳಪೆ ನಿರ್ವಹಣೆ ಅಥವಾ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ಕೊರತೆ, ಗೈರುಹಾಜರಿ ನೌಕರರು ಮತ್ತು ಕಳಪೆ ನಿರ್ವಹಣೆಯಿಂದಾಗಿ. ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನೀರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆವಿಯಾಗುತ್ತದೆ. Uncollected ತ್ಯಾಜ್ಯ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಾಲಿನ್ಯಕಾರಕಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮೇಲ್ಮೈ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಜಲ ತಲುಪಲು.

ಹೈದರಾಬಾದ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ, ನಗರದ ಮುಸಿ ನದಿಯ ಬಳಿ ಅಕ್ರಮ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು 2015 ರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಗ್ರೀನ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್, ಭಾಗಶಃ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಚೆನ್ನೈನಲ್ಲಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಕೋಯಿಂ ನದಿಯ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯಲು ನಾಗರಿಕರು ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲದೇ ದೊಡ್ಡ ಕೆನಾಲ್ ಸರಿಯಾದ ಡ್ರೆಡ್ಜಿಂಗ್ ಅನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಹರಿವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನವದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಗಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಉಪನದಿಯಾದ ಯಮುನಾದ ಪ್ರವಾಹದ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ನದಿ ಹಾಸಿಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾನೂನು ಕ್ರಮವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ, ಸಬ್ಜೆ ಡಿಪೋ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ಸೇರಿದಂತೆ. ಮತ್ತು ಐದು ಭಾರತೀಯ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುವ ಪವಿತ್ರ ಗಂಗಾ, ಪರಿಸರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ನಾಗರಿಕರಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಕಲುಷಿತವಾದ ನದಿಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿಫಲತೆಯಿಂದ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡ ನಾಗರಿಕರಿಂದ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಯುದ್ಧದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗಿದೆ.

ನದಿಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಳೆಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಇತ್ತೀಚಿನ ನಗರ ಸ್ಪೋಟದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದ 40 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 1.35 ಶತಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿದೆ. ಯೋಜಿತವಲ್ಲದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಒಳಚರಂಡಿ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿಸರ್ಜನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ದುರುಪಯೋಗದ ವೆಚ್ಚವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆರೋಹಿತವಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನವು ಟೈಫಾಯಿಡ್, ಹೆಪಟೈಟಿಸ್, ಮತ್ತು ಅತಿಸಾರವನ್ನು ಯಮುನಾ ನದಿಯ ತೀವ್ರ ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ನಗರದ ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಯಮುನಾದ ದೊಡ್ಡ ವಿಸ್ತಾರ, ಜೊತೆಗೆ ಚೆನ್ನೈನ ಕೋಯಿಮ್ ಮತ್ತು ಮುಂಬೈದ ಮಿಥಿ ಮತ್ತು ಉಲ್ಹಾಸ್ ನದಿಗಳನ್ನು ಸತ್ತ ವಲಯಗಳಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೀನು ಜೀವನವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಆಮ್ಲಜನಕ ಮಟ್ಟಗಳು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ.

7. ಮಾನ್ಸೂನ್ ಮಳೆ - ಒಳಚರಂಡಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸರೋವರಗಳು ಮತ್ತು ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಕೊರತೆ

ಮಾನ್ಸೂನ್ ಭಾರತದ ಕೃಷಿ-ಅವಲಂಬಿತ \$ 2 ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿದೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕೃಷಿಭೂಮಿಗಳು ಮಳೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಜೂನ್-ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಮಾನ್ಸೂನ್ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ದೇಶವು ವಾರ್ಷಿಕ 70% ವಾರ್ಷಿಕ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಅಂದಾಜು 263 ದಶಲಕ್ಷ ರೈತರಿಗೆ ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ.

ಸುಮಾರು 800 ದಶಲಕ್ಷ ಜನರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಭಾರತದ ಒಟ್ಟು ದೇಶೀಯ ಉತ್ಪನ್ನದ (ಜಿಡಿಪಿ) ಸುಮಾರು 15% ನಷ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಫಲವಾದ ಮಾನ್ಸೂನ್ ದೇಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ rippling ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು.

ಮಾನ್ಸೂನ್ ದೇಶದ ಕೃಷಿ ಜಿಡಿಪಿಯ ಮೇಲೆ ನೇರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಮುಖ ಖರಿಫ್ ಅಥವಾ ಬೇಸಿಗೆಯ ನಾಟಿ, ಅಕ್ಕಿ, ಕಬ್ಬು, ಕಾಳುಗಳು ಮತ್ತು ಎಣ್ಣೆಬೀಜಗಳು ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಗಳು ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಸೂನ್ ಮಳೆಯಾಗುವಿಕೆಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ.

ಬೇಸಿಗೆಯ ಬೆಳೆಗಳು ಭಾರತದ ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನದ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಮತ್ತು ವಿಳಂಬವಾದ ಅಥವಾ ಕಳಪೆ ಮಾನ್ಸೂನ್ ಅಂದರೆ ಆಹಾರದ ಹಣದುಬ್ಬರದಲ್ಲಿನ ಸರಬರಾಜು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ವೇಗವರ್ಧನೆ ಎಂದರ್ಥ, ಬಡ್ಡಿದರಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರತದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಪ್ರಮುಖ ಮೆಟ್ರಿಕ್.

ಒಂದು ಕೊರತೆಯ ಮಾನ್ಸೂನ್ ಸಹ ಬರ-ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು, ಇದರಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮನೆಯ ಆದಾಯಗಳು, ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಬಡ ಮಾನ್ಸೂನ್ ವೇಗವಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಗ್ರಾಹಕ ಸರಕುಗಳು, ದ್ವಿಚಕ್ರ ವಾಹನಗಳು, ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ವಸತಿ ವಲಯಗಳಿಗೆ ದುರ್ಬಲ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಆಮದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಾಲ ಮನ್ನಾ ಮಾಡುವಂತಹ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಒತ್ತಡ ಹಣಕಾಸು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನ್ಸೂನ್ ಉತ್ತಮ ಫಸಲನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹಕ ಸರಕುಗಳ ಮೇಲೆ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಮಾನ್ಸೂನ್ ಮಳೆಯಿಂದಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಡಿಮೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಲು ಭಾರತವು ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ನೀರಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ರಾಂಪ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಸೂನ್ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ರನ್ ಆಗುವ ಮೂಲಕ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ವೃದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ, ಸಣ್ಣ ಸರೋವರಗಳು ಮತ್ತು ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಉತ್ತರವಾಗಿರಬಹುದು? ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮುನ್ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಆರಂಭಿಕ ಬರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹವಾಮಾನ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಸಹ ಇದೆ.

ಈ ವರ್ಷ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ 60 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಭಾರತವು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ನಾಶವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂಗಾರು ಮಾನ್ಸೂನ್ ಮುನ್ಸೂಚನೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುರಂತವೆಂದರೆ ಅದು.

8. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಚತ್ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಸೇರಿದಂತೆ ಲಂಚ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವು

ಕೇಂದ್ರ, ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳ ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕತೆಯು ಹೊಸ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ತಲುಪುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅತಿರೇಕದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಟ್ರಾನ್ಸ್ಪರೆನ್ಸಿ ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಷನಲ್ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು 50% ಭಾರತೀಯರು ಲಂಚವನ್ನು ಪಾವತಿಸುವ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಚೇರಿಗಳು ನಡೆಸುವ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು.

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆದಾರರು ಭಾರತೀಯ ಸರ್ಕಾರವು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ಅರ್ಹತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಖರ್ಚು ಯೋಜನೆಗಳು. ಇತರ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಭಾರತದ ಟ್ರಕ್ಟಿಂಗ್ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಇದು ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ನಿಯಂತ್ರಕ ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ನಿಲುಗಡೆಗಳಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಲಂಚದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಿಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಸುವ ಭ್ರಷ್ಟ ಭಾರತೀಯ ನಾಗರಿಕರ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಈ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಸ್ವಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು, ನಂತರ ಇದನ್ನು 2015-2016ರಲ್ಲಿ ಸಾಬೀತಾಯಿತು.

ಭಾರತೀಯ ಮಾಧ್ಯಮವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭ್ರಷ್ಟ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಅವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಾದ ಮಾಹಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ತಪ್ಪುದಾರಿಗಳೆಂದು ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ ವಿರೋಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ-ಜೋಲಿಗೆ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ - ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಾಜ್ಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕದಿಯಲು ಆರೋಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ನಗರಗಳು ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪುರಸಭೆಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಚುನಾಯಿತ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಡೆವಲಪರ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಅಕ್ರಮ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ಒಪ್ಪಂದಗಳು - ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನಿತ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿನ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಿಂದ ಉಂಟಾದ ತೊಂದರೆಗಳು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಪ್ರಕಾರ, ನೆರವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಕೆಟ್ಟ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅಂಡರ್-ಪಾವತಿಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ಕಳಪೆಗಾಗಿ 40% ರಷ್ಟು ಧಾನ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಉದ್ದೇಶಿತ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪಿವೆ ಎಂದು ವರದಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಔಷಧಿಗಳ ಲಭ್ಯತೆ / ನಕಲು ಮಾಡುವಿಕೆ, ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವುದು, ವೈದ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ರೋಗನಿರ್ಣಯ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳು - ಲಂಚ ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಅತಿರೇಕದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಶ್ರೀಮಂತ ಪೋಷಕರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಲಂಚ ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ, ದುಃಖದಿಂದ, ಬಡವರು ಹೊರಗುಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

9. ಕಸ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧತೆ

'ಕಸದ ಉಪಖಂಡ' - ಸ್ಥಳೀಯ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಉಪಖಂಡವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ: ಭಾರತೀಯ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಳಪೆ ನೆರೆಹೊರೆಗಳಲ್ಲಿ - ಕಾಲುದಾರಿಗಳು, ರಸ್ತೆಗಳು ಮತ್ತು ಚೌಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳು, ಗಾಢ ಬಣ್ಣದ ಪ್ಯಾಕೇಜಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ತ್ಯಾಜ್ಯ, ಹಳೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಡ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಇವೆ.

ಆದರೆ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಕೇವಲ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಪುರಾತತ್ವಜ್ಞರು 'ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ' ನಿವಾಸಿಗಳ ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರವನ್ನು ವಿಕಸನಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಲುಪಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಕುಕೀಸ್, ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಾಟಲಿಗಳು, ಒಮ್ಮೆ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು, ಚೂಯಿಂಗ್ ಗಮ್, ಮತ್ತು ಚಿಪ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಪ್ಯಾಕೇಜಿಂಗ್ - ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಹೊರಹೋಗುವಂತೆ, 'ಅಲಂಕರಣ' ರಸ್ತೆಬದಿಯ ಹಳ್ಳ ಮತ್ತು ರೈಲ್ವೆ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳು.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಉತ್ತಮ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜಾತಿ ವೃತ್ತಿಗಳು, ತ್ಯಾಜ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಹಕರು, ಕಸ-ಪಿಕರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕ್ಲೀನರ್‌ಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಯಾರಿಗೆ ವ್ಯರ್ಥ ಪರ್ವತಗಳು ಆದಾಯದ ಮೂಲ, ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಮಾನದಂಡಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿವೆ.

ಕಸವನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ: ತ್ಯಾಜ್ಯ ಕಾಗದ, ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣದ ಲೋಹಗಳು, ಗಾಜು, ಮತ್ತು ಕೊಳೆಗೇರಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಮತ್ತು ತೊಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮರುಬಳಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಮರುಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮರುಬಳಕೆ ಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ತ್ಯಾಜ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಹಕರು ಕೂಡಾ ಮತ್ತೆ ಬಡ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಸೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇದು ಬಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣ ಸೂರ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದಿದೆ, ಇದು ಏಕರೂಪದ ಬೂದು-ಕಂದು ಪೊದೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ತ್ಯಾಜ್ಯದ ದಾಳಿಯು

ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿ ನವದೆಹಲಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಸಾಹತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಬೆಟ್ಟಗಳ ವಿಂಗಡಿಸಲಾದ ವೇಸ್ಟ್ ಪರ್ ಪ್ಯಾಕ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಬಾಗುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಚೀಲಗಳ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳು ದೂರದಿಂದ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ, ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ರಾಯಭಾರ ವಿಲ್ಲಾಗಳ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ರಾಗ್-ಪಿಕರ್‌ಗಳ ಜಾತಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ - ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಯಭಾರಿ ತೈಮಾಸಿಕವು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಸುತ್ತುವ ಮುಂಚೆ. ಸಿಟಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಂತಹ 'ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ-ಅಲ್ಲದ' ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಮರುಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ 'ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಕಾಲು'ದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಪಟ್ಟುಬಿಡದೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬಿಡಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ಚಕಿತಗೊಳಿಸುವಿಕೆ: ಅಧಿಕೃತ ಮತ್ತು ಅನಧಿಕೃತ ನಗರ ಡಂಪ್‌ಗಳು ಪ್ರತಿದಿನವೂ 10,000 ಟನ್‌ಗಳ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತವೆ. ದೈನಂದಿನ 2,300 ಟ್ರಕ್‌ಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಪತ್ರಕರ್ತರು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣವು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು 2025 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದಿನನಿತ್ಯದ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಪರಿಮಾಣವು 4,700 ಟ್ರಕ್ ಲೋಡ್‌ಗಳನ್ನು ತಲುಪಲಿದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಭಾರತೀಯ ಪತ್ರಕರ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಈ ಲೇಖನದ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಸವು ಬೀದಿಗೆ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (ಒಮ್ಮೆ ಅನೇಕ ಯುರೋಪಿಯನ್ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ), ಮತ್ತು ಬಿಸಿಯಾದ ಭಾರತೀಯ ಸೂರ್ಯನು ಇದನ್ನು ಧೂಳಿನಿಂದ ಒಣಗಿಸಿದನು. ಆದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್, ಪ್ಯಾಕೇಜಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಬೋಡರ್ಸ್ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ, ಈ 'ಕಸ ವಿಲೇವಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ' ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ದಿನಕ್ಕೆ, ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ, ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಕಸವನ್ನು ಎಸೆಯಲು ಅಥವಾ ಹಾದುಹೋಗುವವರ ಯಾವುದೇ ಅವಮಾನವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸುವಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನದಿಗಳಾಗಿ ಎಸೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ದೆಹಲಿಯು ಯಮುನಾ ನದಿಯ ಮೇಲೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ, ಇದು ಹಿಂದೂಗಳಿಂದ ಪವಿತ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಆದರೆ ನದಿಯ ದಡಕ್ಕೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಅಹಿತಕರ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ - 'ಪವಿತ್ರ ನೀರು' ಹಳೆಯ ಗಟಾರದಂತೆ ವಾಸನೆ. ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನದಿಗ್ಗ, ದೀರ್ಘಕಾಲ ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಸ್ಯೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಟುಂಬದ ಅಭ್ಯುದಯ ಅಥವಾ ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟವಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತ ನೆರೆಹೊರೆ ಪ್ರದೇಶದ ಅನೇಕ ನಿವಾಸಿಗಳು ಕಸದ ಸಂಗ್ರಹಕಾರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಂಭಾಗದ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಚೀಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ಶ್ರೀಮಂತ ನಾಗರಿಕರು ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾ ಕಸವನ್ನು ಎಸೆಯಲು ಸೇವಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೇಗಾದರೂ, ಸಮಸ್ಯೆ, ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ, ಭಾರತೀಯರ ಸ್ವಭಾವದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದೇಶದ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವ ಹಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರತೀಯ ನಗರಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಿಂದ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ವಿಲೇವಾರಿ ಆಧುನಿಕ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ, ಕಸವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ 25% ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕೃತ ನೆಲಭರ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ಯಾಕೇಜುಗಳನ್ನು ಡ್ರ್ಯಾಗ್ ಮಾಡುವುದು ಸುದೀರ್ಘ ಪ್ರವಾಸವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಖಾಲಿಯಾದ ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಅಂಗಳವನ್ನು ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆದರೂ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ತ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ರಾಜಧಾನಿಯ ಬಳಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಮುಖ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಮುಗಿದಿದೆ ಮತ್ತು ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಭೂಮಿಗೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸಮಸ್ಯೆಯು ನವ ದೆಹಲಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಲ್ಲ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಪರ್ವತಗಳು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ, ಕಸದ ಉಪನಗರಗಳನ್ನು ಈಗ ಸಂಜಯ್ ಗಾಂಧಿ ರಿಸರ್ವ್ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ - ಪರಭಕ್ಷಕ ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಆಹಾರದ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಾಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಮೀಪವಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಅಪಾಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, 'ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ರಾಜಧಾನಿಯ' ಗಾಳಿಯು ಕೊಳತದ ಘನೀಕರಣದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಕಲುಷಿತವಾಗಿದೆ.

'ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ರಾಜಧಾನಿ,' ದೇಶದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಗರ (ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಸಿಲಿಕಾನ್ ವ್ಯಾಲಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ), ಅದರ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್, ಮತ್ತು ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ದಿನವೂ 3,000-4,000 ಟನ್ಗಳಷ್ಟು ವ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಉದಯೋನ್ಮುಖ ನಗರದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದ ಸಮಸ್ಯೆ ತೀರಾ ತೀವ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಕಲಾಕಾರ ನಿಕೋಲಸ್ ರೋರಿಕ್ ಅವರ ಮಗ ಸ್ಟೆಫೋಸ್ಲಾವ್ ರೋರಿಕ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಚಲನಚಿತ್ರ ತಾರೆಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಟಾಟಗುನಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದೆ. , ದೇವಿಕ ರಾಣಿ. ಸ್ಟೆಫೋಸ್ಲಾವ್ ರೋರಿಕ್ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು 450 ಎಕರೆ ಮ್ಯಾನರ್ ಪಾರ್ಕ್ ಅನ್ನು ನೆಲಭರ್ತಿಯಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಳಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ರಷ್ಯಾದ

ದೂತಾವಾಸ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹೋರಾಡಲು ಮ್ಯೂಸಿಯಂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು.

ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ 200 ರಿಂದ 600 ಗ್ರಾಂಗಳಷ್ಟು ಕಸವನ್ನು 'ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದು ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ 'ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರತಿ ನಾಗರಿಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ತಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ತ್ಯಾಜ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಕುರುಡು ಕಾಲುದಾರಿಗಳು, ನಗರ ಹಿಂಭಾಗಗಳು ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳು ಮತ್ತು ರೈಲುಮಾರ್ಗಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ನಗರದಲ್ಲಿನ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲೂ ಹರಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಸವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪುರಸಭೆಗಳಿಂದ ದೂರುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪರಿಸರವಾದಿಗಳು ಎಸ್‌ಒಎಸ್ ಸಿಗ್ನಲ್ ಅನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದೂರು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅಸ್ಥಿರವಾದ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಭಾರತೀಯ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಮೇಲೆ ಹೋದರೆ, ಕಸ ಜನರನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪೊರಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು

"ಇದು ಯಾವುದೇ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ಮೂಲಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಭಾರತದ ನಗರಗಳು ದೈನಂದಿನ 100,000 ಟನ್ ಘನ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಸರಕಾರವು 500 ರಿಂದ 1,500 ರವರೆಗಿನ ತ್ಯಾಜ್ಯದಿಂದ ಕಳೆಯುತ್ತದೆ: 60-70 ರಷ್ಟು ಮೊತ್ತವು ಕಸ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದು, 30 ಪ್ರತಿಶತದಷ್ಟು ಸಾರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ಮರುಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐದು ಪ್ರತಿಶತ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ "ಎಂದು ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಇವಾಶಿನ್ , ಮಾಸ್ಕೋ ಸ್ಟೇಟ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಇಂಡಲಾಜಿಕಲ್ ಸ್ಟಡೀಸ್‌ನಲ್ಲಿನ ತಜ್ಞ, BRICS ಬ್ಯುಸಿನೆಸ್ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗೆ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಅಥವಾ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ಇವಾಶಿನ್ ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಜನನಿಬಿಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲಭರ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಜಾಗವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಅಗತ್ಯವು ತುಂಬಾ ತೀವ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿ ಇಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ, ಕಸದ ವಿರುದ್ಧದ ದೊಡ್ಡ-ಪ್ರಮಾಣದ ಅಭಿಯಾನವು ಭಾರತೀಯರು ವ್ಯರ್ಥ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛ ರಸ್ತೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ವರ್ತನೆಗೆ ಒಂದು ಆಮೂಲಾಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ.

10. ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಮಾಲಿನ್ಯ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್

ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಎಲ್ಲೆಡೆ, ನಮ್ಮ ತೊಗಲಿನ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಉಟದ ಕೋಷ್ಟಕಗಳು ಮತ್ತು ಅಡಿಗೇಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಕಾರುಗಳು ಮತ್ತು ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಫೋನ್ಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ಗಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ

ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಕೇಜಿಂಗ್ ಮೇಲೆ ಉಸಿರುಗಟ್ಟುವಿಕೆಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಕೇಜಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಶಿಶುಗಳು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ದೂರವಿರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಗ್ರಹದೊಂದಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿಲ್ಲ. 8.3 ಶತಕೋಟಿ ಟನ್ಗಳಷ್ಟು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿದ್ದು, 6.3 ಶತಕೋಟಿ ಟನ್ಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ, ಸುಮಾರು 13 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಾಗರಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಬಾಳಿಕೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ಗಳು ಕೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

"ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಾಟಲಿಯು 450-1000 ವರ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ವಿಭಜನೆಯಾಗಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಪರಿಸರ ಸಚಿವ ಹರ್ಷ ವರ್ಧನ್ ವಿವರಿಸಿದರು.

ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಏಕ ಬಳಕೆ ಅಥವಾ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಅನ್ವಯಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಳಸಲಾಗುವ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ಗಳ ಸುಮಾರು 50% ಬಾಟಲಿಗಳು, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳು, ಪ್ಯಾಕೇಜಿಂಗ್, ಸ್ಟ್ರಾಪ್‌ಗಳು, ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್‌ಗಳು, ಸ್ಪೂನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಫೋರ್ಕ್‌ಗಳಂತಹ ಏಕ ಬಳಕೆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ, ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷವೂ 1 ದಶಲಕ್ಷ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕುಡಿಯುವ ಬಾಟಲಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನಾವು 5 ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಒಟ್ಟು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಳಕೆಯ 80% ನಷ್ಟು ತ್ಯಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಅಧಿಕೃತ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ದೇಶವನ್ನು 25, 940 ಟನ್ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಕನಿಷ್ಠ 40% ಅಸಂಘಟಿತವಾಗಿದೆ.

ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಕೇಜಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಮರುಬಳಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಹಕಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. ಆದರೆ ಚೀಲಗಳು, ಕ್ಯಾಂಡಿ ಹೊದಿಕೆಗಳು, ತಂಬಾಕು ಮತ್ತು ಪ್ಯಾನ್ ಮಸಾಲಾ ಸ್ಯಾಚೆಟ್ಸ್, ಸೋಪ್ ಹೊದಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಂಪೂ ಸ್ಯಾಚೆಟ್‌ಗಳು ಮುಂತಾದ ಇತರ ಏಕೈಕ ಬಳಕೆಯ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ಗಳು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ವಸ್ತುಗಳು ನಂತರ ಕೊಳಚೆನೀರುಗಳು, ಅನಧಿಕೃತ ಕಸದ ಡಂಪ್‌ಗಳು, ಅಥವಾ ರಸ್ತೆಯ ಕರ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ uncollected ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಈ ಒಂದೇ-ಬಳಕೆಯ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ವಸ್ತುಗಳು ನದಿಗಳು, ಇತರ ಜಲಸಂಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಗರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ವರ್ಷದ ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ, ಪತೇನ ಬಿಹಾರ ಪಶುವೈದ್ಯ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಉರಿಯೂತ ಮತ್ತು ಸೋಂಕಿತ ಆರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಹಸುವಿನ ಮೇಲೆ ಪಶುವೈದ್ಯರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 80 ಕಿಲೋಗ್ರಾಂಗಳಷ್ಟು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಅನ್ನು ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಥೀನ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಇದು ಮೊದಲ ಬಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ, 80 ಕಿಲೋಗ್ರಾಂಗಳಷ್ಟು

ಏಕೈಕದಿಂದ. ಇದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ವೈದ್ಯರು ಪಾಲಿಥಿನ್ನನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ ಮೊದಲ ಬಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ 80 ಕಿಲೋಗ್ರಾಫುಗಳು ದಾಖಲೆಯಾಗಿತ್ತು.

11. ಹಲವಾರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಜಾದಿನಗಳ ಕಾರಣ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಉತ್ಪಾದಕತೆ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಭರಿತ ಸಮಾಜವಾದ ಭಾರತವು ವಿವಿಧ ರಜಾದಿನಗಳು ಮತ್ತು ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಜೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಭಾರತವು ಎರಡು ವಿಶ್ವ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಅದು ವ್ಯವಹಾರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಾಡದೆಯೇ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೊದಲಿಗೆ, ಇದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು (20 ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷ) ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಥಳೀಯ ರಜೆಯನ್ನು (ಗಳು) ಹೊಂದಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೂರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಜಾದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಇವೆ, ಮತ್ತು ಉಳಿದವುಗಳು ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿವೆ.

ವಿಪರೀತ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಜಾದಿನಗಳು ಆರ್ಥಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ರಜಾದಿನಗಳು 'ಸಮಂಜಸ ಮಿತಿಯನ್ನು' ಮೀರಿದಾಗ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉತ್ಪಾದಕತೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ರಾಜಿಯಾಗಬಹುದು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಡಿಯಲು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಜಾದಿನಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಕಂಪನಿ, ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಅಥವಾ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಈ ಸವಾಲುಗಳು ಹೊರಗುತ್ತಿಗೆ ನೀಡುವ ಐಟಿ ಅಥವಾ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಕಂಪನಿಗಳೊಂದಿಗೆ ದೂರದಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯವಹಾರ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಭೇಟಿ ನೀಡುವ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿತವಾಗಿವೆ.

SLAs (ಸೇವಾ ಮಟ್ಟದ ಒಪ್ಪಂದಗಳು) ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ಸೇವೆಗೆ ಖಾತರಿ ನೀಡಬಹುದು, ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೀ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಅವು ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದಾಗ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಸಮಂಜಸವಾದ ರಜಾದಿನಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಆಧುನಿಕ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಹ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಸಮಂಜಸ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಜಾ ದಿನಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡದ ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಭಾರತೀಯ ರಜಾದಿನಗಳು ಕೆಲಸದ ಹರಿವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಅವರು ಏನು, ಅವರು ಹೇಗೆ ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಏನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಭಾರತೀಯ ರಜೆ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್‌ಗಳ ನಿಖರ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಈ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್‌ಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದ ಭಾರತದೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇದು ಅಪರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ನೀವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ನೀವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಿನ್ನ ನಗರಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ರಜಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಯಾವ ರಜಾದಿನಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳು ಗಣನೀಯ ಅಕ್ಷಾಂಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ, ವಿವಿಧ ಕಂಪನಿಗಳ ರಜೆಯ ಪಟ್ಟಿಗಳು ಏನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರ, ಮನರಂಜನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ರಜಾದಿನಗಳು ವರಮಾನವಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಜನರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಸಮಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಧನಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ. ದಶ್ರಾ, ಐಡಿ, ದೀಪಾವಳಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ಮಸ್ ಮುಂತಾದ ಉತ್ಸವಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಮಾರಾಟ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಶತಕೋಟಿ ಭಾರತೀಯ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತವೆ.

ಭಾರತವು ಹೆಚ್ಚು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯು ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಅನೇಕ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಜಾದಿನಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಯವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ದಿನಗಳು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಾರರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ, ಈ ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇಶಗಳು ದೇಶದ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಯಸ್ಥಳ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಜಾದಿನಗಳು, ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಬಲ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ರಜಾದಿನಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಅವರು ಸ್ಥೂಲ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರ ದಿನಗಳ ನಷ್ಟವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ GDP ಗೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸಬಹುದು, ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಿರ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ದಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ಗಳಿಸುವವರಿಗೆ ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದು, ಅದು ರಜೆಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

12. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು

ಸಿಬಿಎಸ್‌ಇ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಹೊರಗಿವೆ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದಾಖಲಾಗುವುದು. ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರಯಾಣದ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರೋಮಾಂಚನಗೊಳಿಸಲು ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ, ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಬೇಡಿಕೆ-ಸರಬರಾಜು ಅಸಾಮರಸ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದು ಚಿಂತಿಸುವ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡದ ವ್ಯಾಯಾಮವೂ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದೂ ಉನ್ನತ 100 ಕ್ಯೂಎಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಯಾಂಕಗಳು. ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ನಿರಾಶೆಯಾಗಬಹುದು. ಭಾರತದ ಗಾತ್ರ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದು ಪ್ರಮುಖ ವೈಫಲ್ಯ.

ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಹಿಂದಿನ ಕಾರಣಗಳು ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಏಳು ದಶಕಗಳ ಅವಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಹುದುಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಬೋಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮನಾಗಿದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ವಿಧಾನವು ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಬುಷಿಶ್ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದರು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದರು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಇದು ಕೆಟ್ಟ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ನಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಲು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. 2009 ರಲ್ಲಿ ಆರ್‌ಟಿಇ ಶಾಸನದ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಸುಮಾರು 260 ದಶಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಇಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಇದು ವಿಶ್ವದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಶಾಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಸುಮಾರು ಒಂದು ದಶಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರನ್ನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ 1.5 ದಶಲಕ್ಷ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯು ಪ್ರಸ್ತುತ 100 ಶತಕೋಟಿ \$ ನಷ್ಟು ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು 2020 ರ ವೇಳೆಗೆ ಇದು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳಲಿದೆ. ಇದು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಭಾರತವು ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಇಂಡಿಯನ್ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ನಡೆಸಿದ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ನಮ್ಮ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಪದವೀಧರರ ಪೈಕಿ ಕೇವಲ ಏಳು ಶೇಕಡಾ ಮಾತ್ರ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಕೂಲಂಕುಷ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಯುವಜನತೆಯ ಭವಿಷ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಹಾನಿಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಲಾಭಾಂಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಡಿಎನ್‌ಎ ಅನ್ನು ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಬದಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಇದನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಳೆದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ, ಒಂದು ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ, ಒಂದು ಉಪಕ್ರಮವು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾದ ಸಂದೇಹವಾದವು, ಸ್ಥಿರವಾದ ಬಜೆಟ್ ಹಂಚಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತವು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ.

ನ್ಯಾಯೋಚಿತವಾಗಿರಲು, ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣವು ಬೆದರಿಸುವಂತಿದೆ. ಕಳೆದ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ, ಆಸ್ಟ್ರಿಚ್‌ಂತಹ ಸ್ವಯಂ ಭ್ರಮೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾವು ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಜ್ಞಾನದ ಅರ್ಥಿಕತೆಯ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾವು ಅಪಾಯ-ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೂಡಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಿಕ್ಷಕರು ಲಭ್ಯವಾಗುವಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಹತೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪದವೀಧರರು ನೇಮಕಾತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ.

ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯವು ಅದರ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಅಪ್ರಚಲಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ನಿರಾಶಾದಾಯಕ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಶಿಸಬಹುದು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅಪಾಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೇವೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅಶುದ್ಧತೆ ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಬೆದರಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಏನನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ: ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಶಿಖಾ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವು ಶಿಕ್ಷಕ, ಅಥವಾ ಗುರು, ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯ, ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಯನ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದೆ. ಶಿಖಾ ಮಾಹಿತಿಯ ಕೊಡುಗೆಯಲ್ಲ ಆದರೆ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನದ ವರ್ಷಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಅನುಭವದಿಂದ ಬಂದಿದೆ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಇದು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಖರವಾಗಿ ಏನು ಎಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ! ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಕರು ಗುರುವಿನ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಪೊಲೀಸರಿಗಿಂತ ಪಾರದ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶಿಸ್ತುಬೋಧಕರು.

ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ನಿನ್ನೆ ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ಬದಲಿಸಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಶತಮಾನದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನಾವು ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಳವಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚ್ಛಿದ್ರಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಯು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶಿಕ್ಷಕ ಮಾತ್ರ ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಅನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲೂ ಅಂತರ್ಗತ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವಂತೆ ಅನುಮತಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಕ್ಷಕರು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅವರು ಏಕೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಕರು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಅವರು, ಶಿಕ್ಷಕರು, ಕೇವಲ ಅನುಕೂಲಕರ ಮತ್ತು ಏನೂ ಅಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬದಲಾವಣೆಯು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಚಿಂತನೆಯ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ನಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ, ನಾವು ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕು.

ವಿಶ್ವ-ದರ್ಜೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಗಮನವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಚಾಲಿತವಾಗಿವೆ.

ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಂತೆಯೇ, ಅವರು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾವಿಗೇಟ್ ಮಾಡಲು ಅದು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಭಾರತದ ಭವಿಷ್ಯದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅದು ಒದಗಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಮನಸ್ಸುಗಳು

ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. HG ವೆಲ್ಸ್ ನಮಗೆ ನೆನಪಿಸಿದಂತೆ: "ನಾಗರೀಕತೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ದುರಂತದ ನಡುವಿನ

ಓಟವಾಗಿದೆ." ನಾವು ನೇತೃತ್ವದ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಆಯ್ಕೆಯು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಯು ನಾವು ಸಮಯದಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿದೆ.

13. ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ

ಭಾರತವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದರವನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಗರಗಳು ಮತ್ತು ನಗರ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಸಂಪತ್ತಿನ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಆದರೂ, ಏಕರೂಪದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಒಳನಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶವು ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಭಾರತದೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ 70 ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಬಡವರಲ್ಲಿ ಶೇ. 80 ರಷ್ಟು ಜನರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೆಂದರೆ, ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗದಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಮುಳುಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಗೋಚರ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯು ವಿಶ್ವದ ನಾಲ್ಕನೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮಾದರಿ ಏಕರೂಪವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೃಷಿ, ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆಗಳಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಸೇವೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿದೆಯಾದರೂ, ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ, ದೇಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಕೃಷಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಸಿದಿದೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಹೂಡಿಕೆಯ ಲಾಭ ಮತ್ತು ಲಾಭದ ಬೆಳೆಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. 2006-2007ರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಗಳಾದ್ಯಂತ ಯೂನಿಟ್ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇಳುವರಿಯು ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ಡಾ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್, ವಿಶೇಷ ಕೃಷಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ, "ಗ್ರಾಮೀಣ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಕುಸಿತದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಅದರ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ... ನಿರುದ್ಯೋಗವು ಸ್ವತ್ತಿನ ವಲಸೆಗಾರರಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ-ಕಡಿಮೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ .. ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸರಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸದಿದ್ದರೂ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಭದ್ರತಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಡತನದಿಂದ ಲಾಭವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿದೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಭಾರಿ ತಪ್ಪು ... "

ಇಂದು, ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ವಿಪತ್ತುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. , ದೇಶದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ತೀವ್ರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಬೆಳೆ ವೈಫಲ್ಯಗಳು, ಸಾಗುವಳಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಪೂರೈಸುವಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥತೆ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಸಾಲದ ಹೊರೆಗಳು ಹತಾಶೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು ಅಸಾಧಾರಣ ಮತ್ತು ಆದ್ಯತೆಯ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಕೃಷಿ, ನಿಶ್ಚಲತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಿಶ್ಚಲತೆ ಮತ್ತು ಕಾಲ-ವಿತರಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಸಮಂಜಸವಾದ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಉತ್ತಮ ಬೀಜಗಳು ಮತ್ತು ಕೃಷಿ-ಒಳಹರಿವು ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ, ಹಣಕಾಸು ಮತ್ತು ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯವು ಆದಾಯ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ರೈತರು ಹವಾಮಾನ, ಹಣಕಾಸು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳ ವಿಕಸಿತತೆಗೆ ಬಿಡಬಾರದು.

ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪಾದಕತೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗದ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, ಮೂಲಭೂತ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ಬೆಂಬಲ ದರಗಳು ಮತ್ತು ಅಗ್ಗದ ಸಾಲದ ನಿಬಂಧನೆಯು ಒಂದು ಬಿಂದು ಮೀರಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಗೆ ಪ್ರವೇಶದೊಂದಿಗೆ ಬಡವರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ವಿರೋಧಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಅನುಭವವು ತೋರಿಸಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬದ ತೋಟಗಳ ಚೈತನ್ಯವು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು

ಭಾರತದ 60-70% ನಷ್ಟು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ. 60 ವರ್ಷಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ಈ ವಿಷಾದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತುರ್ತುತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಅಡ್ಡಿಗಳಿವೆ

1. ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರು ಅಡುಗೆ, ಜೀವ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಮೂಲ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಈ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಅಡುಗೆ ಸೌವ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ, ಸುಮಾರು 300,000 ಸಾವು / ವರ್ಷವು ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

4. ಭಾರತದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ 54% 25 ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶದೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

5. ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷರತೆಯು ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ.

8. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಗರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

9. ಖಾಸಗೀಕರಣ ಕಲ್ಪನೆಯು ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಆದರೆ, ಈ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

10. ನೀತಿ ತಯಾರಕರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ ಉತ್ತಮತೆಗಾಗಿ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ.

ನಿರ್ಮಾಣ ಆವೃತ್ತಿ: ಕಾಂತವಿಭಾಗ್122818

